

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η Τ Ο Ι

ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ.

ΕΪΔΗΣΙΣ.

Περὶ τῆς τῶν Δακῶν φιλολογίας.

Ἀπὸ τὸν καιρὸν ὅπου ἡ *Τυπογραφία* τοῦ κατ' Οὐγγαρίαν βασιλικῷ Πανδιδακτηρίου ἔλαβε τὰ πρόνομια νὰ τυπῶν εἰς Δακοβλαχικὴν Διάλεκτον οὐ μόνον ἐκκλησιαστικά, ἀλλὰ καὶ πολιτικά βιβλία, ἐξακολουθεῖ αὐτὸ μὲ πᾶσαν ἀκριθεῖ ἐπιμέλειαν. Τοῦτο δὲ ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς πείρας, διότι τὰ μέχρι τῆς σήμερον ἐκδοθέντα βιβλία εἶναι εἰς κάλλιστον χαρτίον καὶ μὲ ὠραιότατα στοιχία τυπωμένα. Δὲν ἔλλειψεν ὅμως νὰ φροντίσῃ καὶ περὶ τῆς εὐκόλου πωλήσεως αὐτῶν ὅθεν ἐδιώρισεν πρὸς τοῦτο τὸν κύριον *Ζαχαρίαν Καρκαλέτζ* ὡς βιβλιοπώλην. Οὗτος ὁ φιλογενῆς, ἀποδλέπων μόνον εἰς τὴν πρόοδον τοῦ Γένους αὐτοῦ, ἀναδέχεται καὶ χειρόγραφα εἰς αὐτὴν τὴν διάλεκτον, τὰ ὅποια τυπώνει ἐκεῖνῃ μὲ ἰδιὰ τῆς ἔξοδα. Τὰ δὲ Γένος δὲν ἀπολείπει εἰς τὸ νὰ συντρέχῃ εἰς αὐτὸ μετὰ μεγίστης χαρᾶς καὶ εὐχαριστίας, ἀγοράζον αὐτὰ μετὰ μεγάλης προθυμίας, μάλιστα δὲ οἱ ἐν τῇ Μολδαβίᾳ ἐδέχθησαν καὶ δεκνύονται πάντοτε οἱ προθυμώτατοι, καὶ κηδεμονέστατοι, ἐπιθυμοῦντες ὁλοψύχως τὴν παιδείαν καὶ περὶ τὰ καλά ἐπίδοσιν τοῦ Γένους αὐτῶν. Οὐχ ἔττον δὲ καὶ ἡ ἐν *Ἡέση* καὶ *Βουδα* καὶ ἄλλαι τινες εὐρισκόμεναι Κοινοτήτες τῶν ὁμογενῶν ἀδελφῶν αὐτῶν Μακεδονοβλαχῶν ἐν τῇ Οὐγγαρίᾳ, συντρέχουσι πλουσιοπαρόχως εἰς κάθε νεοφανῆ βιβλίον, παρακινούμεναι ὑπὸ τῆς φιλογενείας. — Χρέος δικαιοτάτων κρίνομεν νὰ κοι-

νολογήσωμεν, ὅτι ὁ εἰς ἄκρον φιλογενῆς Θεοπρόβλητος Μητροπολίτης Μολδαβίας Κύριος *Βενιαμίν* ἐσύστησεν εἰς τὴν *Σοκόλαν* σχολεῖα, ἔνθα διδάσκονται πᾶν εἴτε χρήσιμον μάθημα οὐ μόνον οἱ μέλλοντες νὰ γένωσιν ἱερεῖς, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πτωχοὶ μαθηταὶ τοῦ γένους, οἵτινες τρέφονται καὶ ἐνδύνονται ἀνεξόδως. Δυνάμεθα καὶ ἄλλους φιλογενεῖς Ἀρχιερεῖς νὰ ἐπαρρημύσωμεν, οἱ ὅποιοι συντρέχουσιν εἰς τὴν ἐπίδοσιν τοῦ Γένους, ἐξ ὧν ὁ ἐπισημώτατος εἶναι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος *Ῥωμάνου*, Κύριος *Γεράσιμος*, ἀνὴρ ἐκ ἄκρον φιλογενέστατος, ὅς τις συντρέχει μετὰ πάσης προθυμίας μετὰ ἀδράς ποσότητος χρημάτων εἰς ἐκδοσὴν ἐπωφελῶν βιβλίων τῆς πατρίδος αὐτοῦ *Γλώσσης*. — Ἀπὸ τὰ αὐτὰ φρονήματα κινούμενος καὶ ὁ ὑψηλότατος Ἀυθέντης πάσης Μολδαβίας *ἸΩάννης Σκαρλάτος Καλλιμάχης*, ὅς τις ἐπαγρυπνεῖ τῶ ὄντι πατρικῶς εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς χώρας καὶ παιδείαν τῶν ἐμπιστευθέντων αὐτῷ Θεοτέκνων, ἐδιώρισε τὸν μέγαν βόρνικον κύρ. *Μιχαλάκη* *Στοῦρζαν*, τὸν μέγαν ποσέλικον κύρ. *Ἀλέξανδρον Μπελδημᾶν*, καὶ τὸν ἐν τῷ Ἀύθεντικῷ σχολείῳ διδάσκαλον τῆς Λατινικῆς Γλώσσης, νὰ μεταγλωττίωσι τοὺς τοπικοὺς Νόμους εἰς τὴν τῶν Δακῶν διάλεκτον, οἵτινες ἐντὸς ὀλίγου θέλουσιν ἐκδῆ ἐκ τῶν πιεσηρίων. Κρίνομεν προσέτι χρέος ἡμῶν νὰ κοινολογήσωμεν, ὅτι καὶ οἱ ἰδίαι Ἀρχοντες, ἄνδρες συνέσει, ἀρετῆ καὶ ἀκρα φιλογενεία κατηγλαῖσμένοι, οἵτι οἱ ἄρχων *Μέγας Βόρνικος* κύριος *Μιχαήλ Στοῦρζας*, ὁ ἄρχων *Μέγας Βόρνικος* κύριος *Κωσά-*

κῆς Κωνάκης, ὁ ἄρχων μέγας ποσειδωνικός κύριος Ἀλέξανδρος Μπελδημᾶν, ὁ ἄρχων Σπαθάριος κύριος Γεώργιος Μπαλσιούκας, καταγίνονται οὐ μόνον εἰς μετάφρασιν πολλῶν χειρῶν, ἀναγκαίων καὶ κοινωφελῶν Βιβλίων, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐκδόσιν αὐτῶν, τὰ ὅποια ἐλπίζομεν ὀλίγωρα νὰ ἰδῶμεν εἰς φῶς. Ὁ μέγας ποσειδωνικός κύριος Ἀλέξανδρος Μπελδημᾶν ἤδη ἐξέδωκε διὰ τύπου τὸν Θάνατον τοῦ Ἀβελ εἰς τόμον ἓνα μὲ 4 εἰκόνας ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ μεταφραστῆν, ὡσαύτως καὶ τὴν τραγωδίαν τοῦ Ὀρεσίου διὰ σίχων. Ἐτι εὐρίσκονται ἤδη εἰς τύπον ἢ παρὰ τοῦ ἄνω εἰρημένου μεγάλου ποσειδωνικοῦ Ἀλεξάνδρου Μπελδημᾶν χειρογραφεῖσα Ὀμήρου Ἰλιάς καὶ Ὀδύσεια καὶ ὁ περίφημος Ῥωμόνος Νουμάς Πομπήλιος, ὅλα εἰς τὴν τῶν Δακῶν διάλεκτον, καὶ ἐλπίζομεν ὀλίγωρα νὰ ἰδῶμεν αὐτὰ τὰ θεῖα ποιήματα τυπωμένα, καὶ νὰ ἀποδώσωμεν πρὸς τὸν σοφὸν ἐκδότην τὸν προσήκοντα ἔπαινον διὰ τοὺς ὅσους κενέβαλεν ἄχι ἄλλοις κέποις. Ταῦτα τὸν χρόνον ἐξεδόθησαν καὶ διάφορα ἄλλα κοινωφελῆ βιβλία, ἐξ ὧν ἐνταῦθα μόνον ἀναφέρομεν τὰ Παρόλληλα τοῦ Πλουτάρχου, τὸν Τηλέμαχον, καὶ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς Ἀμερικῆς, ἕλα πλουτισμένα μὲ διαφόρους εἰκόνας. Ὅταν λάβωμεν ταῦτα τὰ διάφορα βιβλία εἰς τὴν Δακικὴν διάλεκτον, θέλομεν ἀναφέρει περὶ αὐτῶν περὶ σατικώτερον.

ΑΓΓΛΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ.

Memoirs relating to European and Asiatic Turkey, edited from Manuscript Journals, ἡτοι διατριβαὶ περὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς καὶ Ἀσιατικῆς Τουρκίας, ἐκδοθεῖσαι κατὰ τὰ χειρόγραφα περιηγητῶν, ὑπὸ Ῥοβέρτου Οὐάλπολε. Λόνδρα, 1817. 4. μετὰ γεωγραφικῶν πινάκων καὶ εἰκόνων. (τιμὴ 3 γυνεῶν).

Σιμὰ εἰς τὰ ἄλλα ἀξιόλογα βιβλία, ὅσα ἐξεδόθησαν ἐκ τινῶν χρόνων ἐν Ἀγγλίᾳ περὶ τῆς νῦν

καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος καὶ μικρᾶς Ἀσίας, πρέπει νὰ κατατάξωμεν μάλιστα τὸ παρὸν, τὸ ἔποιον ὑπάρχει συλλογὴ διατριβῶν, συνθεμιένων ἀπὸ πολλοὺς πεπαιδευμένους περιηγητᾶς, οἱ ἔποιοι περιώδυσαν κατὰ τοὺς παρελθόντας 50 χρόνους τὴν Τουρκικὴν μοναρχίαν, ἄλλοι μὲν περιεργείας χάριν, ἄλλοι δὲ δι' ὑποθέσεις. Ἐν ταῖς Προλεγομένοις ἀναφέρεται κατὰ πλάτος περὶ τινῶν ἐξ αὐτῶν, καὶ δίδεται ἐλπίς τοῦ ὅτι θέλουσιν ἐκδίδονται ἐνίστε τοιαῦτα συλλογαί. Πρὸς τοῖς ἄλλοις μανθάνομεν, ὅτι τὰ ἐν χειρογράφοις ἐγκαταλειφθέντα ἀξιόλογα συγγράμματα τοῦ ἀποθανόντος Σιπθορπίου, πρώην διδασκάλου τῆς Βοτανικῆς ἐν Ὁξωνίᾳ, θέλουσιν ἐκδοθῆ μετ' ὀλίγον. Οὗτος ὁ γεννάδας ἀνὴρ, ὅστις ζήλω τοῦ ἐπαγγέλματός του κινούμενος περιήλθε δις τὴν Ἑλλάδα, ἀπέθαιε τῷ 38. ἔτει τῆς ἡλικίας του εἰς τὸ Βᾶθ ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα ἐνὸς πάθους, τὸ ὁποῖον ἀπέκτησεν εἰς τὰς περιηγήσεις του ὑπὸ τοῦ χρόνου· σφῆκε δὲ τὸ ἀξιόλογον ὑποστατικόν του εἰς τὴν ἀκαδημίαν τῆς Ὁξωνίας μὲ παραγγελίαν τοῦ νὰ ἐκδώσῃ πρὸ πάντων τὸ βοτανικόν του σύγγραμμα flora Graeca εἰς δέκα τόμους εἰς φύλλον, ἕκαστον μὲ 100 κεχρωματισμένας εἰκόνας, καὶ μίαν εἰσαγωγὴν εἰς αὐτοὺς εἰς ὄρθρον, εἰς τῶν ὀπίω τὴν ἐκδόσιν ἐκλέχθη ὁ περίφημος βοτανικός Ἐδουάρδος Σμιθ, παρὰ τοῦ ὁποῦ προσημειώμεν ἐντὸς ὀλίγου τὴν εἰσαγωγὴν καὶ τὸν δευτέρου τόμου τῶν φυτῶν τῆς Ἑλλάδος.

Τοῦτο τὸ διηρημένον εἰς 40 κεφάλαια σύγγραμμα περιέχει θησαυρὸν ἀξιολόγων εἰδήσεων περὶ τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος καὶ μικρᾶς Ἀσίας. Ὁ Ῥοβέρτος Βαλπόλης, ὁ ἐκδότης, γνωστὸς ὡς περιηγητῆς, ἀρχαιολόγος, φιλόλογος καὶ ποιητῆς, καὶ πλούσιος, παρενεῖρεν ὁ ἴδιος πολλὰς ἀξιολόγους διατριβὰς, προσθεῖς εἰς τὰς λοιπὰς παντοῦ ἀξιολόγους ὑποσημειώσεις. Ὁ Χοπχούσιος, Ῥολλάνδος, Λεάκιος, Κλάρκε, καὶ ἄλλοι Ἀγγλοὶ ἐγνωστοποίησαν μὲν ἐκ τινῶν χρόνων ἀξιολόγους εἰδήσεις περὶ

τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος καὶ τῆς νῦν Τουρκίας, ὅμως κἀνὲν ἀπὸ τὰ συγγράμματα τῶν δὲν ἔχει τόσους ἀξιολόγους καὶ ποικίλας εἰδήσεις, ὅσον τὸ παρὸν. Ἐν εἰδει εἰσαγωγῆς ἔταξεν ὁ ἐκδότης μίαν ἀξιολόγου διατριβὴν περὶ τῶν αἰτίων τῆς νῦν καταστάσεως τῆς Τουρκικῆς μοναρχίας καὶ τοῦ εἶδους τῆς διοικήσεως τῶν Εὐρωπαϊκῶν καὶ Ἀσιατικῶν ἐπαρχιῶν τῆς. Μετὰ ταῦτα δὲ περιέχονται πρὸς τοῖς ἄλλοις αἱ ἀκόλουθοι διατριβαί.

Εἰδήσεις ἐνὸς αὐτόπτου περὶ τῆς δολοφονίας τῶν Μαμελούκων ἐν Αἰγύπτῳ ἐν ἔτει 1811.

Μορρίτου περιήγησις εἰς τὴν Μαίαναν τοῦ Μωρείως, πολλῆς περιεργείας ἀξία, ἔνθα ἀναγιγνώσκωμεν πρὸς τοῖς ἄλλοις ταῦτα. Οἱ Μανιώται δὲν ὑποτάσσονται εἰς τοὺς Τούρκους, ζῶσιν ἀπὸ πειρατείας, καὶ δὲν ἠμποροῦσι νὰ πολεμηθῶσι διὰ τὰ βουνὰ καὶ τὸ ἀπότομον τῶν παραθαλασσίων τῶν αὐτῶν διὰ ξηρᾶς οὔτε διὰ θαλάσσης. Ὅλαι αἱ γυναῖκες τῶν ἰξείρουσι νὰ μεταχειρίζονται τὰ τουφέκια, καὶ εἶναι πολλὰ ἄραται, ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ἐνδυμασία τῶν εἶναι καλὴ καὶ μεγαλοπρεπῆς, κτ. — Παρατηρήσεις τινὲς καὶ παρὰ τοῦ κυρίου Σιπθορπίου περὶ ταύτης τῆς χώρας.

Ὁ Παρνασσὸς καὶ ὁ περίξ αὐτοῦ τόπος παρὰ Σιπθορπίου, ἔτι δὲ περὶ πραγμάτων ἐκ τῆς φυσικῆς ἱστορίας ἐν τῇ νήσῳ τῆς Κύπρου καὶ εἰς τινα μέρη τῆς Ἑλλάδος, ἀξιόλογος πραγματεία μάλιστα διὰ τοὺς ὀρνιθολόγους, ἐπειδὴ κἀνεὶς ἄλλος περιηγητῆς δὲν ἔγραψε περὶ τῶν ὀρνίθων καὶ πτηνῶν τῆς Ἑλλάδος.

Χοῦντ (ὅστις ὑπῆρχεν ἐκ τῆς συνοδίας τοῦ λόρδ Ἐλγίνου καὶ συνώδευσε τὸν προφύσσοντα Καρλύλε) ταξίδιον ἀπὸ τὸ Πάριον εἰς τὴν Τρωάδα· οὗτος ἀνέβη εἰς τὴν κορυφὴν τῆς Ἰδᾶς καὶ περιεργάσθη τὰς ἀλμυρὰς πηγὰς τῆς Τουζλας καὶ τὰ ἐρεῖπια τῆς Ἰσσοῦ. Ὁ Χοῦντ καὶ ὁ Καρλύλε δὲν εὐρήκαν Ἑλληνικὰ χειρόγραφα, ἀλλὰ μόνον ἀνατολικά,

τὰ ὅποια ἠγόρασαν, καὶ εὐρίσκονται κατὰ τὸ παρὸν ἐν τῇ πλουσίᾳ βιβλιοθήκῃ τῆς οἰκίας τῆς εταιρίας τῆς ἀνατολικῆς Ἰνδίας ἐν Λόνδρῳ. Ὁ Καρλύλε ἐσύναξε μάλιστα ἱστορικὰ συγγράμματα περὶ τῶν ζαυροφορικῶν πολέμων.

Παρατηρήσεις εἰς τὴν Ἀττικὴν ὑπὸ Σιπθορπίου.

Καρλύλε ἐπιστολαὶ περὶ τῆς διατριβῆς του ἐν τῇ Τουρκίᾳ, πολλῆς περιεργείας ἀξία.

Ἡ περιγραφή τοῦ ἔρους τοῦ Ἄθωνος (ἀγίου ὄρους) καὶ τῶν μοναστηρίων αὐτοῦ καὶ τῶν βιβλιοθηκῶν αὐτῶν, ὑπὸ κυρίου Χοῦντ, ἔτι δὲ εἰδήσεις ἀξιόλογοι περὶ τοῦ περιφήμου Εὐγενίου, ἐσχάτως ἐπισκόπου Χερσῶνος, μεταφραστοῦ τῆς Αἰνειαδος εἰς ἡρωϊκὸν στίχον.

Περιγραφή τῶν φυτῶν Ἑλλάδος, χρήσις αὐτῶν ἐν τῇ ἱατρικῇ, τῷ μαγειρείῳ καὶ ἐν τῷ κοινῷ βίῳ, ἐκ τῶν χειρογράφων Σιπθορπίου, ἔτι δὲ περιγραφή διαφόρων εἰδῶν ἰχθυοθηρίας παρὰ τοῖς Γραικοῖς, οἱ ὅποιοι πίνουσι πολλὰ εἰδήματα σχεδὸν ὡς ἀναγιγνώσκωμεν εἰς τοὺς Ἕλληνας συγγραφεῖς.

Περιγραφή τῆς καλλιέργειας τῶν ἐλαιῶν, τῶν ἀμπέλων καὶ σίτου ἐν τῇ Ζακύνθῳ, ἐκ τῶν χειρογράφων Σιπθορπίου μετὰ σημειωμάτων ὑπὸ κυρίου Hawkins.

Περιγραφή μερικῶν μερῶν τῆς Βοιωτίας καὶ Φωκίδος, ἐκ τῶν χειρογράφων κυρίου Ράϊκς. Ἐπάνω τῶν πυλῶν τῶν Θεῶν βλέπει τις ἔτι τὸν λέοντα τοῦ ὀγίου Μάρκου, καὶ παλαιὰ παράσημα ἐπάνω τῶν θυρῶν μερικῶν τῶν ἐπιφανεστάτων οἰκῶν ἀπὸ τοῦ καιροῦ τῆς ἐξουσίας τῶν Ἑυετῶν. Ὁ ἐκδότης μεταδίδει μερικὰς εἰδήσεις περὶ τῶν Καλαβῶν τῆς Βοιωτίας καὶ τῆς λίμνης Κοπαίδος.

Πολεμικὴ τεκτοσύνη τῶν Ἑλλήνων, ὑπὸ τοῦ μακαρίτου χιλιάρχου Squire, διατριβὴ πολλῆς περιεργείας ἀξία. Ἡ πεδιάς τοῦ Μαραθῶνος ὁμοῦ μὲ γεωγραφικὸν πῖνακα, ὑπὸ τοῦ ἰδίου, πολλὰ διδακτικὴ καὶ αὐτὴ ἡ διατριβή.

Δαβισῶν παρατηρήσεις (ἀξιόλογοι) περὶ τῶν ἀρχαιοτήτων Αἰγύπτου.

Hume ἤθη καὶ ἔθιμα τῶν νῦν ἐγκατοίκων Αἰγύπτου, ἀξιολογωτάτη διατριβή. Οἱ κῆποι Ροσέττης εἶναι περιδῶντοι διὰ τοῦτο, ὅτι προξενούσιν ἕκαστον εἰς τὴν περιηγητὴν, ὅταν ἀπὸ τὰς παρὰ τῆς Ἀλεξανδρείας ἐρήμους διὰ μιᾶς εὐρίσκεται εἰς τοὺς εὐφορωτάτους καὶ τερπνοτάτους τόπους τοὺς περὶ τὴν Ροσέττην καὶ Δέλταν.

Ἐφημερίς ὁδοιπορείας ἀνω τοῦ Νείλου ἀπὸ Φιλᾶς ἕως Ἰμπρίμ ἐν Νουβία, ἐν-μηρί Μαΐου 1814, ὑπὸ κυρίου Light.

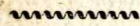
Παρατηρήσεις ἀξιόλογοι τοῦ ἐκδότου καὶ λόρδ' Ἀβερδέν περὶ τῶν μεταλλείων παρὰ τῷ Λαυρίῳ, περὶ τῶν ἀργυρῶν καὶ χρυσῶν νομισμάτων τῶν Ἀθηναίων, καὶ περὶ τῶν εἰσοδημάτων τῆς Ἀττικῆς.

Walpole περὶ τῶν Ἑλληνικῶν ἐπιγραφῶν.

Hawkin τοπογραφία Ἀθηνῶν, ἔτι δὲ περὶ τῆς κοιλάδος τῶν Τεμπῶν, περὶ τῆς ὀνομαζομένης σύργγος τοῦ Στραβῶνος, καὶ τοῦ διάπλου τῆς Ευρέπου.

Παρατηρήσεις τοῦ ἐκδότου περὶ τῶν θησαυρῶν τῶν Ἑλλήνων, καὶ περὶ τῆς Τρωάδος.

Ἐν συντόμῳ, ὁ ἐκδότης ταύτου τοῦ συγγραμματος ἔδειξε μεγάλην ἐκδούλευσιν εἰς τοὺς φιλολόγους, ἀρχαιολόγους καὶ Γεωγράφους.

Ἐπιγραφὴ ἀνακαλυφθεῖσα νεωστὶ ἐν Σάμῳ.

Ἡ γεινεῆ δόξη τε καὶ ἐν μουσῆσι Τύρινα

Ἐξοχος, ἡ πάσης ἄκρα φέρουσ' ἀρετῆς,

Ἐνεάδας τρισσὰς ἐτέων ζήσασα, τοκεῦσιν

Δυσήνοισι ἔλιπον δάκρυα καὶ ζουαχάς.

Πᾶς γὰρ, ἐμοῦ φθιμένης, χῆρος δόμος, οὔτε γὰρ αὐτῆ

Λεῖπομαι, οὔτ' ἔλιπον βλαστὶν ἀποιχομένη.

Ἀντί δὲ πατρώου τε καὶ ὑψιφόφοι μελάθρου,

Λεῖτν *) τοῦμόν ἔχει σῶμα λαχοῦσα πέτρῃ.

*) Ἴσως λήτη, διότι λήτος, ἢ λήτος σημαίνει ταῦτόν ὅπερ καὶ δημόσιος.

Εἰδ' ἦν εὐσεβέων ὅσιος λόγος, οὔ ποτ' ἂν οἶκος

Οὐ μὸς, ἐμοῦ φθιμένης, ταῖς δ' ἐνεκურσε τύχαις.

ΠΡΟΚΗΡΤΞΙΣ.

Οἱ ἐπισημότεροι Ἕλληνες Ἰαμβογράφοι, τοὺς ὁποίους οἱ Γραμματικοὶ Ἀριζοφάνης καὶ Ἀρίσταρχος κατέταξαν εἰς τὸν κανόνα, ἦτοι τὸν κατάλογον τῶν ἐνδόξων Ἑλλήνων, ὑπῆρχον ὁ Ἀρχιλόχος, Σιμωνίδης ἐξ Ἀμοργοῦ, καὶ Ἰππώναξ. Ὁ ἐν Βιέννῃ προφέσσωρ κύριος Λήβελ (Liebel) ἐξέδωκε μὲν ἤδη τῷ 1812 ἐν Λειψία παρὰ τῷ Σόμερ τὸν Ἀρχιλόχον, ἐπειδὴ δὲ ὁ τυπογράφος χωρὶς νὰ ζητήσῃ τὴν ἀδειάν του, ἢ καὶ νὰ τὸν ἐρωτήσῃ, ἂν ἔκτοτε δέν εἴχετι νὰ διορθώσῃ, προσθήσῃ ἢ μεταβάλλῃ, ἐκίρυσεν εἰς τὸν ἐν τῇ πανηγύρει κατ' ἔτος ἐκδιδόμενον κατάλογόν του τῶν βιβλίων νέαν ἐκδοσιν τοῦ Ἀρχιλόχου, ἀναγκάζεται ἡ κύριος προφέσσωρ νὰ τυπώσῃ ἐκ νέου τὸν Ἀρχιλόχον, ὅστις καὶ θέλει ἐκδοθῆ μετὰ νέων τεμαχίων καὶ διορθώσεων παρὰ τῶν Κριτικῶν ἐπηξηγήμενος καὶ διορθωμένος, καὶ ἐν ταυτῷ καὶ τοὺς δύο λοιποὺς ἀρίστους Ἰαμβογράφους. Αὕτη οὖν ἡ ἐκδοσις θέλει συνίσταται εἰς δύο τόμους, ἐξ ὧν ὁ μὲν θέλει περιέχει τὸν Ἀρχιλόχον, ὁ δὲ τὸν Σιμωνίδην καὶ Ἰππώνακτα, ὁμοῦ μετὰ τῆς βιογραφίας αὐτῶν, καὶ διατριβῆς τῶν συγγραμμάτων αὐτῶν, καὶ περὶ τῶν Ἰαμβογράφων ἐν γένει.

Παρακαλοῦνται λοιπὸν ὅλοι οἱ Φιλέλληνες, καὶ αὐτοὶ οἱ Ἕλληνες, οἱ ὅποιοι κατὰ τὸ παρὸν ἀγωνίζονται πρὸς παιδείαν καὶ τιμὴν τοῦ γένους των καὶ μὲ τόσον ζήλον περὶ τῆς ἰδίας αὐτῶν φιλολογίας, νὰ φλοτιμηθῶσιν εἰς συνδρομὴν τοῦ ἀνω βιβλίου, ὑπογράφοντες τὰ τίμιά των ὀνόματα ἢτοι παρὰ τῷ ἐκδότῃ τῆς παρούσης ἐφημερίδος, ἢ παρὰ τοῖς κυρίοις ἐκδόταις τοῦ Λογίου Ἐρμού.

Ἡ δὲ τιμὴ ἀμφοτέρων τῶν τόμων θέλει εἶναι μόλις μεγαλητέρα τῆς τιμῆς τοῦ ἐνός τόμου τοῦ ἐν Λειψία ἐκδοθέντος Ἀρχιλόχου, ὅστις ἐκεῖ τιμᾶται 3 φιορ. εἰς εἰκοσάρια εἰς χαρτίου τύπου, καὶ 4 φιορ. εἰς χαρτίου γραφικόν.